

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระแก้ว ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๖/๒๕๕๖

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของจำเลยให้ศาล
รัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

สำนักงานศาลยุติธรรมมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ว่า ศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศกลางได้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสอง ผู้ร้อง ในคดีหมายเลขแดงที่
กค. ๕๕/๒๕๕๖ ระหว่าง ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายพากเพียร วิริยะพันธุ์
จำเลยที่ ๑ นายรอบรู้ วิริยะพันธุ์ จำเลยที่ ๒ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖๔ ในประเด็นว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒
วรรคหนึ่ง (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่ เพราะจำเลยทั้งสองเป็นผู้ค้าประกัน
การกู้เงินของบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ลูกหนี้ต่อโจทก์ โจทก์ไม่ฟ้องลูกหนี้ แต่มาฟ้องจำเลย
ทั้งสองให้รับผิดชอบในฐานะผู้ค้าประกัน เนื่องจากลูกหนี้ถูกศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๐/๑๒ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓
แต่ไม่รวมถึงผู้ค้าประกันด้วย ทำให้จำเลยทั้งสองไม่ได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอกันในกฎหมายและ
เป็นการเลือกปฏิบัติในเรื่องสถานะของบุคคลกับลูกหนี้

พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นเบื้องต้นต้องวินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องนี้
หรือไม่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

“มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาล
เห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัย
ของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและ
ส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า จำเลยทั้งสองผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ฟ้องให้รับผิดชอบในฐานะผู้ค้าประกัน เนื่องจากลูกหนี้ขึ้นต้น
ถูกศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้จึงถูกห้ามมิให้ถูกฟ้องด้วย ตามบทบัญญัติมาตรา
๕๐/๑๒ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ดังนั้น มาตรา ๕๐/๑๒

